

1

רשומות

קובץ התקנות

29 ביוני 1967

2067

כ"א בסיון תשכ"ז

עמוד

2702	תקנות התניכות (דפוס) (תיקון), תשכ"ז—1967
2702	צו מס נסיעות חוץ (פטור) (תיקון), תשכ"ז—1967
2704	צו הבלו על דלק (הטלת בלו) (תיקון מס' 2), תשכ"ז—1967
2704	צו הבלו על דלק (פטור) (תיקון מס' 2), תשכ"ז—1967
2705	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מכשירי קרינה לטיפול רפואי) (תיקון מס' 2), תשכ"ז—1967
2705	כללי המועצה לייצור ולשיווק של אגוזי אדמה (התקשרות לענין שיחק לעונת 1967/68), תשכ"ז—1967
2706	כללי המועצה לענף הלול (הסדרת ייצור ושיחק) (תיקון), תשכ"ז—1967

מדור לשלטון מקומי

2707	חוק עזר להרצליה (שחיטת עופות), תשכ"ז—1967
2710	חוק עזר לעכו (שימור רחובות) (תיקון), תשכ"ז—1967
2711	חוק עזר לראשון-לציון (אגרת ביוב), תשכ"ז—1967
2712	חוק עזר לראשון-לציון (אספקת מים), תשכ"ז—1967
2720	חוק עזר לאשדוד (היטל עיגוגים) (תיקון), תשכ"ז—1967
2720	חוק עזר לאונו (רשיונות לאופניים), תשכ"ז—1967
2722	חוק עזר לגדרות (רשיונות לאופניים), תשכ"ז—1967
2723	חוק עזר למפעלות אפק (רשיונות לאופניים), תשכ"ז—1967
2724	חוק עזר לסולמ'צור (אספקת מים), תשכ"ז—1967
2731	חוק עזר לעיריית רעאל-עפולה (היטל ניקון), תשכ"ז—1967
2732	חוק עזר לרמת-השרון (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ז—1967

חוק החניכות, תשי"ג—1953

תקנות בדבר תקופת החניכות בדפוס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לחוק החניכות, תשי"ג—1953,¹ אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות החניכות (דפוס), תשט"ו—1954,² במקום "ארבע שנים" יבוא "שלוש שנים".

תיקון תקנה 1

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות החניכות (דפוס) (תיקון), תשכ"ז—1967".

השם

כ"ה באייר תשכ"ז (4 ביוני 1967)
יגאל אלון
שר העבודה

(חמ 75085)

¹ ס"ח 128, תשי"ג, עמ' 108.
² ק"ת 475, תשט"ו, עמ' 2.

חוק מס נסיעות חוץ, תשי"א—1950

צו בדבר פטור ממס נסיעות חוץ

בתוקף סמכותי לפי סעיף 11 לחוק מס נסיעות חוץ, תשי"א—1950,¹ אני מצווה

לאמור:

1. בסעיף 2 לצו מס נסיעות חוץ (פטור), תשי"ז—1957² (להלן — הצו העיקרי) — במקום פסקה (7) יבוא:

תיקון סעיף 2

"(7) שהוא בעל רשיון לפי צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סוכנויות נסיעות ותיירות וסוכנויות להסעת תיירים), תשכ"ז—1967,⁴ שעסקו או חלק מעסקו ארגון סיורי תיירים לישראל, או פקידו הבכיר, הנוסעים לשם ארגון סיורים כאמור, ובלבד שהנסיעה למטרה זו והיותו של אדם נוסע כאמור אושרו על ידי שר התיירות או מי שהוסמך על ידיו (להלן בפסקה זו — המוסמך). אם בעל רשיון כאמור הוא חבר בני-אדם, יחולו הוראות פסקה זו על שותפיו, מנהליו ופקידיו הבכירים שאושרו לכך על ידי המוסמך."

(2) במקום פסקאות (25) ו" (26) יבוא:

"(25) שהוא סטודנט מן המניין במוסד להשכלה גבוהה בחוץ-לארץ, והוא חוז לביקור או לביקור נוסף, וכן ילדו שנכנס עמו לישראל ואשר לא מלאו לו שנתיים ביום היכנסו, ובלבד —

(א) שהסטודנט הזה לפני ביקורו הראשון לפחות 20 חדשים רצופים בחוץ לארץ;

(ב) שהוא וילדו יצאו מישראל תוך תקופה שאינה עולה על ארבעה חדשים מיום היכנסם או על תקופה נוספת שאושרה על ידי מנהל המכס והבלו או מי שהוסמך על-ידיו;

(ג) שאושר על-ידיו שר החינוך והתרבות או מי שהוסמך על-ידיו, כי הוא סטודנט כאמור.

¹ ס"ח 62, תשי"א, עמ' 12; ס"ח 362, תשכ"ב, עמ' 38.
² ק"ת 720, תשי"ו, עמ' 1710; ק"ת 1815, תשכ"ו, עמ' 575.
³ ק"ת 1752, תשכ"ה, עמ' 2479.
⁴ ק"ת 2060, תשכ"ו, עמ' 2636.
⁵ ק"ת 1365, תשכ"ב, עמ' 2673.

הפטור לפי פסקה זו יינתן גם לבן זוגו של הזכאי ולילדיו שלא מלאו לו 18 שנה אם שהו עמו בחוץ-לארץ תקופה של 20 חודש לפחות.

(26) שהוא אזרח ישראלי או שניתנה לו אשרה ורשיון לשיבת קבע והוא חוזר לביקור או לביקור נוסף וכן ילדו שנכנס עמו לישראל ואשר לא מלאו לו 20 חודש ביום היכנסו, ובלבד —

(א) שהחוזר הזה לפני ביקורו הראשון לפחות שנתיים רצופות בחוץ לארץ ;

(ב) שהוא וילדו יצאו מישראל תוך תקופה שאינה עולה על ארבעה חדשים מיום היכנסם ;

(ג) ששך כל תקופות ביקוריהם בישראל בשנה אחת לא תעלה על ארבעה חדשים.

מנהל המכס והבלו או מי שהוסמך על ידי רשאי לאשר תקופת ביקור נוספת על התקופה האמורה בפסקאות משנה (ב) ו-(ג).

תיקון סעיף 4

2. בסעיף 4 לצו העיקרי —

- (1) במקום סעיף קטן (יא) ⁶ יבוא :
- „(יא) מתשלום 130 לירות של המס בסכום קצוב פטור רוכש כרטיס נסיעה שהוכיח להנחת דעתו של השר שהוא סטודנט מן המניין במוסד להשכלה גבוהה בישראל, אשר קיבל הנחה שנקבעה במיוחד לסטודנטים ואינה נמוכה מעשרה אחוזים ממחיר כרטיס הנסיעה, ובלבד שהוכרה לצורך זה על ידי מנהל המכס והבלו או מי שהוסמך על ידי.”
- (2) אחרי סעיף קטן (טז) יבוא :
- „(טז) מתשלום 205 לירות של המס בסכום קצוב פטור רוכש כרטיס נסיעה שהוכיח להנחת דעתו של השר שהוא סטודנט מן המניין במוסד להשכלה גבוהה בחוץ לארץ, החוזר או שחזר לחוץ לארץ לאחר ביקור בארץ בתקופת פגרה מלימודים, או שהוא בן זוגו של אדם כזה או ילדו שלא מלאו לו 18 שנה, המצטרף אליו, ובלבד שביקורו בארץ כאמור היה בתום שהייה של עשרה חדשים רצופים לפחות בחוץ לארץ. הפטור לפי סעיף קטן זה יינתן אם הוכח להנחת דעתו של שר החינוך והתרבות או מי שהוסמך על ידי כי אדם כזה הוא סטודנט כאמור.
- (יז) מתשלום 250 לירות של המס בסכום קצוב פטור רוכש כרטיס לנסיעת שיט חופים.
- בפסקה זו, „נסיעת שיט חופים” — הפלגה מחוץ למימיה הטריטוריאליים של ישראל שאורגנה על ידי המוביל ואושרה על ידי מנהל המכס והבלו או מי שהוסמך על ידי, ובלבד שההפלגה תהיה בתחום 15 מילין ימיים מנקודת שפל המים שבחוץ ישראל.”

החלפת
סעיף 6

3. במקום סעיף 6 לצו העיקרי יבוא :

6. לא יהא רוכש כרטיס נסיעה זכאי לפטור על פי יותר מהוראת אחת
- של צו זה המעניקה פטור או פטור חלקי מהמס.

„פטור 5
הוראת אחת

השם

4. לצו זה ייקרא „צו מס נסיעות חוץ (פטור) (תיקון), תשכ”ז—1967”.

פ נ ח ס ס פ י ר
שר האוצר

ז' בסיון תשכ”ז (15 ביוני 1967)
(חמ 72420)

⁶ ק”ח 1544, תשכ”ר, עמ’ 782.

חוק הבלו על דלק, תשי"ח—1958

צו בדבר הטלת בלו על דלק

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לחוק הבלו על דלק, תשי"ח—1958, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו הבלו על דלק (הטלת בלו), תשכ"ו—1966, אחרי פרט 2 יבוא:

הוספת פרט 3

הפרט	ה ת י א ו ר	היתירה	שיעור הבלו באגורות
------	-------------	--------	-----------------------

3. גז נפט ופחמימנים גזיים המופקים באופן טבעי ק"ג 16."

2. לצו זה ייקרא „צו הבלו על דלק (הטלת בלו) (תיקון מס' 2), תשכ"ז—1967".

השם

י' בסיון תשכ"ז (18 ביוני 1967)

(חמ' 723806)

פנחס ספיר
שר האוצר

¹ ס"ח 258, תשי"ח, עמ' 160; ס"ח 406, תשכ"ד, עמ' 2.
² ק"ת 1888, תשכ"ו, עמ' 923; ק"ת 2051, תשכ"ז, עמ' 2526.

חוק הבלו על דלק, תשי"ח—1958

צו בדבר פטור מבלו על דלק

בתוקף סמכותי לפי סעיף 9 לחוק הבלו על דלק, תשי"ח—1958, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 2 לצו הבלו על דלק (פטור), תש"ך—1960, אחרי פסקה (9) יבוא:

תיקון סעיף 2

„(10) גז נפט ופחמימנים גזיים המופקים באופן טבעי והמשמשים במהלך ייצור תעשייתי, ובלבד שיוצאו ממקום הפקתם לפני ג' בניסן תשכ"ח (1 באפריל 1968).”

2. לצו זה ייקרא „צו הבלו על דלק (פטור) (תיקון מס' 2), תשכ"ז—1967".

השם

י' בסיון תשכ"ז (15 ביוני 1967)

(חמ' 723804)

פנחס ספיר
שר האוצר

¹ ס"ח 258, תשי"ח, עמ' 160; ס"ח 406, תשכ"ד, עמ' 2.
² ק"ת 1881, תש"ד, עמ' 620; ק"ת 2004, תשכ"ז, עמ' 1552.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר שימוש במכשירי קרינה לטיפול רפואי

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5, 15, 38 ו-43 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים,

תשי"ח—1957¹, אני מצווה לאמור:

1. בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מכשירי קרינה לטיפול רפואי), תשכ"ה—1965², בסעיף 14, במקום „כ"ה באלול תשכ"ז (30 בספטמבר 1967) "יבוא „ח, בתשרי תשכ"ט (30 בספטמבר 1968).
2. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מכשירי קרינה לטיפול רפואי) (תיקון מס' 2), תשכ"ז—1967".

ישראל ברזילי
שר הבריאות

ח' בסיון תשכ"ז (16 ביוני 1967)
(חמ 741144)

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² ק"ת 1728, תשכ"ה, עמ' 2047; ק"ת 1835, תשכ"ו, עמ' 15.

חוק המועצה לייצור ולשיווק של אגוזי אדמה, תשי"ט—1959

כללים בדבר התקשרות לענין שיווק אגוזי אדמה לעונת 1967/68

בתוקף סמכותה לפי סעיף 19 לחוק המועצה לייצור ולשיווק של אגוזי אדמה,

תשי"ט—1959¹, קובעת המועצה לייצור ולשיווק של אגוזי אדמה (להלן — המועצה) כללים אלה:

1. מגדל יתקשר בכתב לא יאחר מיום כ"ב בסיון תשכ"ז (30 ביוני 1967) עם קבלן מורשה אחד שיבחר בו, על בסיס של עמילות או במחיר קבוע, בדבר שיווק כל יבול אגוזי אדמה משטחי מזרע שהוא זרע או עומד לזרוע בשנת 1967.
2. קבלן מורשה יגיש למועצה לא יאחר מיום ח' בתמוז תשכ"ז (16 ביולי 1967) רשימות מגדלים שהתקשרו אתו לפי כללים אלה וכן העתקים מכתבי ההתקשרות חתומים בידי המגדלים.
3. (א) מגדל ימסור, לא יאחר משבעה ימים מיום סיום הדיש אך לא יאחר מיום י"ב בחשון תשכ"ח (15 בנובמבר 1967), הכל לפי התאריך המוקדם יותר, את כל יבולו כאמור בסעיף 1, אך ורק לאותו קבלן מורשה שאתו התקשר, ובלבד שהוא רשאי, על פי היתר בכתב מהמועצה, להשאיר ברשותו לצורך עצמי אגוזי אדמה בכמות שצויינה בהיתר.
(ב) מגדל הרוצה לקבל היתר לפי סעיף קטן (א) יפנה למועצה בכתב לא יאחר מארבעה עשר יום לפני היום שעליו למסור את היבול לקבלן המורשה.
4. לכללים אלה ייקרא „כללי המועצה לייצור ולשיווק של אגוזי אדמה (התקשרות לענין שיווק לעונת 1967/68), תשכ"ז—1967".

יעקב דורון

נתאשר.

יושב ראש המועצה לייצור ולשיווק של
אגוזי אדמה

כ"ה באייר תשכ"ז (4 ביוני 1967)
(חמ 74141)

זאב שרף

חיים גבתי

שר המסחר והתעשייה

שר החקלאות

¹ ס"ח 227, תשי"ט, עמ' 76; ס"ח 404, תשכ"ב, עמ' 143.

חוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), תשכ"ד—1963

כללים בדבר הסדרת ייצור ושיווק של תוצרת הלול

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 3, 31 ו-70 לחוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), תשכ"ד—1963, קובעת המועצה לענף הלול כללים אלה:

תיקון כללים
משנת תשכ"ז

1. בכללי המועצה לענף הלול (הסדרת ייצור ושיווק), תשכ"ז—1967² —

(1) בסעיף 2 (2), במקום „96", יבוא „90,9";

(2) בסעיף 7, לאחר „למעט מכסה אישית לייצור פטמים" יבוא „ומכסה אישית לייצור ביצי דגירה מגזעים כבדים לשיווק";

(3) במקום סעיף 8 יבוא:

8. (א) לגבי ייצור פטמים —

„מכסה אישית
פטמים
ולביצי דגירה
מגזעים כבדים

(1) לכל מגדל ששיווק בשנת הכספים 1966/67 (להלן — התקופה הבסיסית), בהתאם לרשום בספרי המועצה, לפחות 90% ממכסתו בתקופה הבסיסית, תיקבע מכסה אישית כגודל מכסתו האישית בתקופה הבסיסית כפי שהיא רשומה בספרי המועצה (להלן — המכסה הבסיסית);

(2) לכל מגדל, שבתקופה הבסיסית שיווק פחות מ-90% ממכסתו בתקופה הבסיסית, תיקבע מכסה אישית כגודל מכסתו הבסיסית, כשהיא מוקטנת בשיעור השווה להפרש בין 90% ממכסתו בתקופה הבסיסית לאחוז השיווק של אותו מגדל בתקופה הבסיסית, לעומת מכסתו בתקופה הבסיסית, בהתאם לרשום בספרי המועצה;

(3) הקטנת מכסה אישית כאמור בפסקה (2) לא תחול על אותו חלק מהמכסה האישית בתקופה הבסיסית שאושר כתוספת למכסה בשנת הכספים 1966/67.

(ב) לגבי ביצי דגירה מגזעים כבדים לשיווק תיקבע לכל מגדל מכסה אישית כגודל מכסתו האישית לשנת הכספים 1966/67, כפי שהיא רשומה בספרי המועצה, בהפחתה של 5%.

(4) בסעיף 9 (5), במקום „0.675", יבוא „0.641".

2. לכללים אלה ייקרא „כללי המועצה לענף הלול (הסדרת ייצור ושיווק) (תיקון), תשכ"ז—1967".

השם

יעקב דורון

נתאשר.

יושב ראש המועצה לענף הלול

כ"ה באייר תשכ"ז (4 ביוני 1967)
(חמ 73890)

זאב שרף

חיים גבתי

שר המסחר והתעשייה

שר החקלאות

¹ ס"ח 409, תשכ"ד, עמ' 12.
² ק"ח 2030, תשכ"ז, עמ' 2249.

פקודת העיריות

חוק עזר להרצליה בדבר שחיטת עופות

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250, 251, 254 ו-259 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עיריית הרצלה חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„בית שחיטה” — מקום בו שוחטים או מורטים עופות;

„בית שחיטה מוכר” — בית שחיטה המוכר על ידי העירייה לצורך חוק עזר זה;

„עופות” — עופות בית, לרבות תרנגולים, ברווזים, אווזים, יונים, עופות גויניאה, תרנגולי הודו, פסיון ושלז;

„המועצה” — מועצת העירייה;

„העירייה” — עיריית הרצליה;

„ראש העירייה” — לרבות אדם שהוסמך בכתב לענין חוק עזר זה, כולו או מקצתו, על ידי ראש העירייה;

„רופא וטרינרי” — הרופא הוטרינרי של העירייה, לרבות אדם שאליו העביר הרופא הוטרינרי בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„רשיון” — רשיון שניתן על ידי מועצת העירייה על פי חוק עזר זה.

2. לא יחזיק אדם ולא ינהל בית שחיטה, אלא אם הוא בית שחיטה מוכר.

איסור החזקת
בית שחיטה

איסור שחיטה

3. (א) לא ישחט אדם ולא ימרוט עופות בתחום העירייה, אלא בבית שחיטה מוכר.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על אדם השוחט עופות ברשותו הפרטית ולצורך עצמו.

הוצאת עופות
שחוסים

4. לא יוציא אדם ולא יגרום שיוצא מבית שחיטה עוף שחוט אלא לאחר שנבדק על ידי הרופא הוטרינרי והוטבעה על העוף החותמת הרשמית של בית השחיטה.

הוצאת עופות
מבית השחיטה

5. לא יוציא אדם ולא יגרום ולא יתיר שיוצא מבית שחיטה עוף שהובא לשחיטה באותו בית שחיטה, בין שהוא חי בשעת הוצאתו ובין שהוא מת, אלא ברשות בכתב מאת הרופא הוטרינרי.

חובת רשיון
והיתר כניסה

6. (א) לא ישחט אדם עוף, לא ינקה עוף שחוט ולא ימרוט נוצותיו אלא לפי רשיון.

(ב) לא יכנס אדם לבית שחיטה אלא לפי היתר בכתב מאת ראש העירייה.

(ג) הוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו על —

(1) הרב המקומי, עובד המדינה או עובד העירייה, הנכנס לבית שחיטה לשם

מילוי תפקידו;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

(2) חבר המועצה הדתית או אדם המועסק על ידיה, הנכנס לבית שחיטה בתוקף תפקידו;

(3) מלמד או לומד הלכות שחיטה;

(4) כל אדם אחר שניתן לו רשיון לפי סעיף קטן (א).

7. (א) המועצה רשאית — לפי שיקול דעתה — ליתן או לחדש רשיון, וכן לסרב ליתן או לחדש רשיון, לכל פעולה הטעונה רשיון לפי סעיף 6.

(ב) בגוף הרשיון יצויין התאריך שבו ניתן; הרשיון יהיה תקף מהתאריך שצויין בו.

(ג) בקשה למתן רשיון או לחידושו תוגש לעיריה בכתב.

(ד) בקשה לחידוש רשיון תוגש לפחות חודש אחד לפני פקיעת תקפו.

(ה) המבקש רשיון או חידושו יצרף שני תצלומים שלו, שאחד מהם יודבק ברשיון.

(ו) תקפו של רשיון יפקע ביום 31 בדצמבר בשנה שבה ניתן.

(ז) בעד כל רשיון תשולם אגרה של שלוש לירות.

(ח) לא יינתן רשיון לאדם אלא אם מלאו לו 16 שנה והמציא תעודה מאת הרופא הראשי של הלשכה המחוזית של משרד הבריאות המאשרת שאינו חולה במחלה מידבקת.

8. (א) המועצה רשאית לבטל רשיון או להתלותו לתקופה שתקבע, אם בעל הרשיון —

(1) סירב או התרשל לעשות פעולה שהוא מחוייב לעשותה לפי חוק עזר זה;

(2) מנע בעד הרופא הוטרינרי או אדם אחר מלמלא תפקידו בבית שחיטה או בסביבתו או הפריע לו במילוי תפקידו כאמור;

(3) הפר או לא מילא הוראה של הרופא הוטרינרי שניתנה על פי חוק עזר זה, או כל הוראה אחרת שניתנה כדין על ידיו, הנוגעת להנהלה תקינה של בית שחיטה ולסדר הטוב בו;

(4) נמצא סובל ממחלה מידבקת;

(5) גרם נזק במזיד לבית שחיטה או לצידודו;

(6) גרם להפרעת הסדר בבית שחיטה.

(ב) הרופא הוטרינרי רשאי להתלות רשיון לתקופה שלא תעלה על ארבעה עשר יום מחמת אחת הסיבות הנקובות בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שרשיונו בוטל או הותלה לפי סעיף קטן (א) רשאי לערער על כך בפני שר הפנים או בפני אדם שנתמנה על ידיו לכך, והחלטתו תהיה סופית.

(ד) ביטול רשיון או התלייתו על פי חוק עזר זה לא יפגעו באחריותו הפלילית של בעל רשיון לפי סעיף 17.

9. אדם הנכנס לבית שחיטה או הנמצא בתוכו ילבש, לפי דרישת הרופא הוטרינרי, מעטה נקי, העומד בפני מים, לפי דוגמה שאושרה על ידי הרופא הוטרינרי, או נעלי גומי, או גם מעטה וגם נעלי גומי, וינקת את המעטה ואת נעלי הגומי במקום, בזמן ובאופן שיקבע הרופא הוטרינרי; לא יצא אדם את בית השחיטה לפני שפשט את המעטה ונעלי הגומי.

10. עופות שנלקחו לבית שחיטה לשם שחיטה רשאי הרופא הוטרינרי לבדקם, בין לפני הכנסתם לבית השחיטה ובין לאחר מכן, ואם ראה שהם חולים, רשאי הוא לאסור על שחיטתם.

מתן רשיון

ביטול רשיון

מעטה קבוע
של הנכנסים
לבית שחיטה

בדיקת עופות
חיים

ולצוות לסלקם מיד מבית השחיטה ולנהוג בהם כפי שייראה לו; הוצאות סילוקם של העופות או הוצאות הטיפול בהם יחולו על האדם שהביאם לשחיטה ועל בעליהם, על שניהם יחד ועל כל אחד מהם לחוד.

11. הרופא הוטרינרי רשאי לבדוק כל עוף שנשחט בבית שחיטה, ואם מצא בו חבורה או מחלה או שראה חשש שהעוף לא יהיה ראוי למאכל, רשאי הוא לצוות שהעוף יושמד וייעשה בו כפי שיוורה.
12. לא ישולמו פיצויים בעד עוף שהרופא הוטרינרי נהג לגביו לפי סמכותו בסעיפים 10 ו-11.
13. החלטת הרופא הוטרינרי לפי סעיפים 10 או 11 היא סופית.
14. המביא עוף לבית שחיטה יודיע לרופא הוטרינרי, אם יידרש לכך, את מקום מוצאו של העוף.
15. לא ישתמש אדם להובלת עופות שחוטים מבית שחיטה אלא ברכב שאושר על ידי הרופא הוטרינרי בכתב כמתאים לכך.
16. המביא עוף לבית השחיטה ישלם לעיריה בעד השירותים המפורטים בתוספת אגרה בשיעור הנקוב בה, אפילו אם השתמש הרופא הוטרינרי לגבי העוף בסמכותו לפי סעיף 11.
17. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו הודעה בכתב מאת ראש העיריה.
18. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר להרצליה (שחיטת עופות)”, תשכ”ז—1967.”

תוספת

(סעיף 16)

שיעורי אגרת שירותים באגורות

לשאינם סוחרים עופות	לסוחרים עופות	
10	10	בעד יונה
25	20	בעד תרנגול
30	30	בעד ברווז
60	60	בעד תרנגול הודו או אווז

נתאשר.

נתן רוזנטל
ראש עיריית הרצליה

כ”ט באדר ב’ תשכ”ז (10 באפריל 1967)
(חמ 868002)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות

חוק עזר לעכו בדבר שימור רחובות

בחוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עיריית עכו חוק

עזר זה:

החלפת סעיף 3

1. בחוק עזר לעכו (שימור רחובות), תשכ"ב—1962², במקום סעיף 3 יבוא:

3. (א) ראש העיריה רשאי לתת היתר להעמיד ברחוב כסאות ושול-חנות לצרכי בית-קפה או להציג סחורה ברחוב בחזית החנות, לבטל היתר שניתן או להתלותו, לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

היתר לבית-קפה ולחנויות

(ב) בעד היתר להציג סחורה ברחוב בחזית החנות, כאמור בסעיף קטן (א), תשולם אגרה בסך 20 לירות לשנה לכל מטר מרובע מהשטח הכלול בהיתר.

(ג) בעד היתר להעמיד כסאות ושולחנות לבתי קפה, כאמור בסעיף קטן (א), תשולם אגרה בסך 5 לירות לכל כסא ו-10 לירות לכל שולחן.

(ד) היתר שניתן לפי סעיף זה יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר תאריך נתינתו אלא אם כן בוטל על פי סעיף קטן (א).

השם

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעכו (שימור רחובות) (תיקון), תשכ"ז—1967”.

י כ ת ר א ן

נתאשר.

ראש עיריית עכו

ח' בניסן תשכ"ז (18 באפריל 1967)

(חמ 890030)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.
² ק"ת 1308, תשכ"ב, עמ' 1880.

פקודת העיריות

חוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962

חוק עזר לראשון-לציון בדבר אגרת ביוב

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות¹, וסעיפים 37, 38 ו-39 לחוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962² (להלן — החוק), מתקינה מועצת עירית ראשון-לציון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„ביוב” — ביב ציבורי או ביב מאסף כמשמעותם בחוק, על כל מיתקניהם;
„אגרת ביוב” — אגרה המוטלת לשם כיסוי ההוצאות להחזקת הביוב כאמור בסעיף 37 לחוק;
„העיריה” — עירית ראשון-לציון;
„מחזיק בנכס” — המחזיק בפועל בנכס המחובר לרשת הביוב של העיריה.

2. המחזיק בנכס ישלם לעיריה אגרת ביוב לכל מטר מעוקב של מים שסופקו לנכס, בשיעור שנקבע בתוספת.

3. אגרת הביוב תשולם יחד עם אגרת המים המשתלמת לפי חוק עזר לראשון-לציון (אספקת מים), תשכ"ז—1967³.

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לראשון-לציון (אגרת ביוב), תשכ"ז—1967”.

תוספת

(סעיף 2)

שיעור האגרה באגרות לכל מטר מעוקב של המים הנצרכים למעט מים להשקייה

אגרת ביוב

10 אך לא יותר מ-1.5 לירה לחודש

בנכס המשמש למגורים

7.5

בנכס המשמש לתעשייה ומלאכה

10

בכל נכס אחר

א ר י ה ש פ ט ל

ראש עירית ראשון-לציון

נתאשר.

כ"ט באדר ב' תשכ"ז (10 באפריל 1967)

(חמ 897224)

ח י י מ מ ש ה ש פ י ר א

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

² ס"ח 376, תשכ"ב, עמ' 96.

³ ק"ח 2087, תשכ"ז, עמ' 2712.

פקודת העיריות

חוק עזר לראשון-לציון בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250, 251 ו-254 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עיריית ראשון-לציון חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„אבורים” — ברזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„חדר” — בבנין מגורים — חדר כרשום בלוח השומה; ובבנין אחר — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע; שטח נוסף של 30 מטר מרובע או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף;

„לוח השומה” — לוח השומה העומד בתקפו לפי הפקודה;
„מדמים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות מים המסופקים לנכס;

„מועצה” — מועצת העיריה;

„המנהל” — מנהל מפעל המים של העיריה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי העיריה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„מפעל המים” — באר, בריכה, מעין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, לאספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכס”, „בנין” או „אדמה חקלאית” כמשמעותם בסעיף 269 לפקודה;

„עיריה” — עיריית ראשון-לציון;

„צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936²;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשת פרטית” — אבור, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מדמים;

„נפח בנין” — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדו התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;

„צרכי עסק” — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

חיבור
למפעל מים

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 187.

² ע"ר 1936, חוס' 1 מס' 560, עמ' 1.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש לעירייה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש לעירייה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכניות הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם לעירייה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבונו.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבונו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו, בעד בדיקה כאמור תשולם לעירייה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה אלא באבזריים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזורים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באבזורים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזור שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מד'מים או אבזור או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבזם או לזיהומם.

(ח) נתן המנהל שירות בקשר לרשת פרטית, על פי בקשת הצרכן, ישלם הצרכן את ההוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

אגרת הנחת
צינורות

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה העירייה צינור מים, ישלם לעירייה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס, שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים שהגיש בקשה להגדלת נפח או שטח הבנין או לבניית בנין חדש, ישלם לפני מתן ההיתר לפי חוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965³, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי הבניה שבעדה ניתן ההיתר כאמור.

התקנת
פרטים

5. (א) המנהל רשאי להתקין מד'מים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקן, להחליפו או להסירו.

(ב) מד'המים הוא רכוש העירייה.

(ג) לא יותקן מד'מים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

³ ס"ח 467, תשכ"ה, עמ' 307.

(ד) צרכן ישלם לעירייה אגרת. מדמים ואגרת התקנת מדמים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למדמים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי העירייה בעת מילוי תפקידו.

(ו) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמדמים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמדמים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מדמים כאמור, ישלם הצרכן לעירייה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמדמים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן לעירייה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מדמים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

אגרת מים

(ב) מצא המנהל כי מדמים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת, רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מדמים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים, שמדמים רשם אותה, בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק. עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידו ובין המספר הכולל של החדרים שמדמים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים, שנרשמה על ידי מדמים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנגזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מדמים דירתיים לכל הצרכנים וכן מדמים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, וזולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

7. (א) העירייה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

אספקת מים
לפי חוזה

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

8. באישור המועצה רשאי ראש העיריה לחייב צרכן להפקיד בקופת העיריה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מד'מים או קלקול ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

9. (א) אגרת מים תשולם תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת העיריה. (ב) האגרות או התשלומים האחרים שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לשילומם, ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת העיריה.

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראייה לכאורה לכך.

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזכו מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במד'מים: רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במד'מים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש חיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות וה' תשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א) חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

(1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מדמים, צינור, או אביזרים, או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;

(2) לבדוק אם היה בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;

(3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;

(4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיף 11 או 12;

(5) לבדוק אם קוימו הוראות חוק עזר זה;

(6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו, ולא ישטוף כלי רכב בעזרת צינור, פרט למיתקני רחיצה.

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוזג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכנס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום העיריה.

(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.

(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדיו, כל אביזר השייך למפעל המים.

(י) לא יפתח אדם ברז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

(יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד העיריה במילוי תפקידו — ברז המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.

שימוש במים

15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.
17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.
18. (א) ראש העיריה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש העיריה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.
(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.
(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש העיריה כאמור בסעיף קטן (א), רשאת העיריה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.
19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה יהיו כדין, אם נמסרו לידי האדם שאליו הם מכוונים, או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגיל, או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגו במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו הם דנים או נתפרסמו בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה. שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.
20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה.
21. חוק עזר לראשון-לציון (אספקת מים), תשכ"א—1961⁴ — בטל.
22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לראשון-לציון (אספקת מים), תשכ"ז—1967”.

⁴ ק"ח 1168, תשכ"א, עמ' 2051; ק"ח 1777, תשכ"ה, עמ' 2803.

תוספת

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2 (ג) (1)) :
 - (1) לכל יחידת דיור, עסק, משרד או מלאכה
לכל יחידת תעשיה
לכל יחידה חקלאית
 - (2) הרחבת חיבור, פירוק חיבור או התקנתו מחדש,
לפי דרישת הצרכן —
עד 2"
למעלה מ-2"
2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית
(סעיף 3 (ב))
3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3 (ה))
4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4 (א) ו- (ג)) —
 - (1) לחקלאות — לכל דונם או חלק ממנו
 - (2) לנכס אחר עד 500 מ"ר
לכל מ"ר נוסף
ונוסף לזה —
בבנין מגורים, עסקים או משרדים — לכל מ"ר שטח בניה
בכל קומה
בבנין אחר — לכל מ"ק של נפח הבנין
5. אגרת מדמים (סעיף 5 (ד)) :
 - מדמים שקטרו —
אינו עולה על $\frac{3}{4}$ "
 - עולה על $\frac{3}{4}$ " ואינו עולה על 1"
 - עולה על 1" ואינו עולה על $1\frac{1}{2}$ "
 - עולה על $1\frac{1}{2}$ " ואינו עולה על 2"
 - עולה על 2" — לפי חשבון שהגיש המנהל.
6. אגרת בדיקת מד-מים, כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה מחדש
(סעיף 5 (ו))

האגרה
המינימלית
בלירותהאגרה למ"ק
באגורות

7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —

- (1) לשימוש ביתי
ל-10 מ"ק הראשונים
לכל מ"ק נוסף

(2) לגינות נוי מעובדות —

בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 50 מ"ר לחדשיים,
בין החדשים אפריל—נובמבר — מעל ל-20
מ"ק

13

מעל ההגבלה תיווסף הכמות לשימוש ביתי
לפי פרט 7 (1). בבתים משותפים עם גינה
משותפת, התצרוכת הכללית תחולק בין יחיד
דוה הדירור אליהן צמודה הגינה.

(3) לבתי עסק, למשרדים, לבתי מסחר ומלאכה
ולכל שימוש אחר שלא פורט במקום אחר
בתוספת זו

2.40

24

50

(4) לבניה

במקרה של תוספת בניה במקומות בהם קיים
שימוש במים גם למטרות אחרות, תיחשב
הצריכה לכל מ"ר בניה כמ"ק אחד.

2.40

24

(5) למוסדות

(6) לחקלאות —

לצרכן הרשום ברשיון הפקה של העיריה —
במסגרת הכמות המוקצבת
מעל הכמות המוקצבת

7

13

(7) לתעשיה —

לצרכן הרשום ברשיון הפקה של העיריה —
במסגרת הכמות המוקצבת
מעל הכמות המוקצבת

16

24

האגרה בלירות

15

8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11 (ד))

אריה שפטל

ראש עיריית ראשון-לציון

נתאשר.

כ"ט באדר ב' תשכ"ז (10 באפריל 1967)

(חמ 807220)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לאשדוד בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקר מית אשדוד חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר לאשדוד (היטל עינוגים), תשכ"ב—1962², במקום סעיף 2 יבוא:
2. לכל עינוג אחר:

תיקון התוספת

שיעור ההיטל

כרטיס שמחירו באגורות

עד 40.8	16.5 אגורות
למעלה מ-40.8 עד 48.8	23.5 אגורות
למעלה מ-48.8 עד 52.1	80% ממחיר הכרטיס ובלבד ש-5 אגורות יהיו פטורות מהיטל.
למעלה מ-52.1 עד 73.3	80% ממחיר הכרטיס ובלבד ש-7.5 אגורות יהיו פטורות מהיטל.
73.4 ומעלה	38.9 אגורות.

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאשדוד (היטל עינוגים) (תיקון), תשכ"ז—1967”.

חשם

נתאשר.
כ"ט באדר ב' תשכ"ז (10 באפריל 1967)
(חמ 811505)

אבנר גרעין

ראש המועצה המקומית אשדוד

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת 1248, תשכ"ב, עמ' 1071.

פקודת המועצות המקומיות

פקודת התעבורה

חוק עזר לאונו בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 77 לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה האזורית אונו חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה — „אופניים” — אופניים או תלת-אופנים, שאינם מונעים בכוח מיכני;

הגדרות

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.

„המועצה“ — המועצה האזורית אוננו ;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;

„תושב“ — אדם שמקום מגוריו הוא בתחום המועצה ;

„בוחר“ — אדם שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים שמבוקש עליהם רשיון.

רשיון
לאופניים

2. (א) לא ירכב אדם על אופניים בתחום המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר-תוקף מאת ראש המועצה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה בצורה הנראית לעין לוחית-מספר שהוצאה על ידי ראש המועצה או על ידי רשות מקומית אחרת.

(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו — קנס חמישים לירות.

בקשה למתן
רשיון

3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניו יגיש בקשה לרשיון לראש המועצה, והוא רשאי ליתן את הרשיון בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב), או לסרב לתיתו.

(ב) לא יינתן רשיון אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת שהאופניים אשר עליהם מבוקש הרשיון נבדקו ונמצאו ראויים לשימוש ובהם כל האבזורים כנדרש בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961.³

(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.

(ד) תקפו של הרשיון הוא עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של שתי לירות, אולם אם ניתן הרשיון אחרי 30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

לוחית-מספר

4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית-מספר, וכן יחליף כל לוחית-מספר מטושטשת או פגומה בלוחית-מספר חדשה.

(ב) בעד כל לוחית-מספר תשולם למועצה אגרה של 50 אגורות.

ביטול

5. חוק עזר לאוננו (רשיונות לאופניים), תשי"ח—1958⁴ — בטל.

השם

6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאוננו (רשיונות לאופניים)“, תשכ"ז—1967.

חיים אברמסון

נתאשר.

ראש המועצה האזורית אוננו

כ"ט באדר ב' תשכ"ז (10 באפריל 1967)
(חמ 81014)

אני מסכים.

משה כרמל

שר התחבורה

חיים משה שפירא

שר הפנים

³ ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1425.
⁴ ק"ת 788, תשי"ח, עמ' 1086.

פקודת המועצות המקומיות

פקודת התעבורה

חוק עזר לגדרות בדבר רשיונות לאופניים

בחוק סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 77 לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה האזורית גדרות חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 - „אופניים” — אופניים או תלת-אופנים, שאינם מונעים בכוח מיכני;
 - „המועצה” — המועצה האזורית גדרות;
 - „ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
 - „תושב” — אדם שמקום מגוריו הוא בתחום המועצה;
 - „בוז” — אדם שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים שמבוקש עליהם רשיון.
2. (א) לא ירכב אדם על אופניים בתחום המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר-תוקף מאת המועצה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה בצורה הנראית לעין לוחית-מספר שהוצאה על ידי ראש המועצה או על ידי רשות מקומית אחרת.
- (ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו — קנס חמישים לירות.
3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניו יגיש בקשה לרשיון לראש המועצה, והוא רשאי ליתן את הרשיון בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב), או לסרב לתיתו.
- (ב) לא יינתן רשיון אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת שה-אופניים אשר עליהם מבוקש הרשיון נבדקו ונמצאו ראויים לשימוש ובהם כל האבזרים כנדרש בתקנות התעבורה, תשכ”א—1961³.
- (ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.
- (ד) תקפו של הרשיון הוא עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.
- (ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של שתי לירות, אולם אם ניתן הרשיון אחרי 30 ביוני תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.
4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית-מספר, וכן יחליף כל לוחית-מספר מטושטשת או פגומה בלוחית-מספר חדשה.
- (ב) בעד כל לוחית-מספר תשולם למועצה אגרה של 50 אגורות.
5. חוק עזר לגדרות (רשיונות לאופניים), תשי”ד—1954⁴ — בטל.
6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגדרות (רשיונות לאופניים), תשכ”ז—1967”.

הגדרות

רשיון לאופניים

בקשה למתן רשיון

לוחית-מספר

ביטול

השם

נתאשר.

דוד בן-אברהם

ראש המועצה האזורית גדרות

כ”ט באדר ב’ תשכ”ז (10 באפריל 1967)
(חמ 81713)

אני מסכים.

משה כרמל

שר התחבורה

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 256.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ”א, עמ’ 173.
³ ק”ת 1128, תשכ”א, עמ’ 1425.
⁴ ק”ת 427, תשי”ד, עמ’ 475.

פקודת המועצות המקומיות

פקודת התעבורה

חוק עזר למפעלות-אפק בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 77 לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה האזורית מפעלות-אפק חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אופניים” — אופניים או תלת-אופנים, שאינם מונעים בכוח מיכני;

„המועצה” — המועצה האזורית מפעלות-אפק;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק

עזר זה, כולן או מקצתן;

„תושב” — אדם שמקום מגוריו הוא בתחום המועצה;

„בוחן” — אדם שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים שמבוקש עליהם רשיון.

רשיון לאופניים

2. (א) לא ירכב אדם על אופניים בתחום המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר-תוקף מאת המועצה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה בצורה הנראית לעין לוחית-מספר שהוצאה על ידי ראש המועצה או על ידי רשות מקומית אחרת.

(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו — קנס חמישים לירות.

בקשה למתן רשיון

3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניו יגיש בקשה לרשיון לראש המועצה, והוא רשאי ליתן את הרשיון בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב), או לסרב לתיתו.

(ב) לא יינתן רשיון אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת שה-אופניים אשר עליהם מבוקש הרשיון נבדקו ונמצאו ראויים לשימוש ובהם כל האבזרים כנדרש

רש בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961³.

(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.

(ד) תקפו של הרשיון הוא עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של שתי לירות, אולם אם ניתן הרשיון אחרי 30 ביוני תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

לוחית-מספר

4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית-מספר, וכן יחליף כל לוחית-מספר מטושטשת או פגומה בלוחית-מספר חדשה.

(ב) בעד כל לוחית-מספר תשולם למועצה אגרה של 75 אגורות.

ביטול

5. חוק עזר למפעלות-אפק (רשיונות לאופניים), תשי"ז—1957⁴ — בטל.

השם

6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למפעלות-אפק (רשיונות לאופניים), תשכ"ז—1967”.

י' בנדר

נתאשר,

ראש המועצה האזורית מפעלות-אפק

כ"ט באדר ב' תשכ"ז (10 באפריל 1967)

אני מסכים.

משה כרמל

שר התחבורה

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.

³ ק"ח 1128, תשכ"א, עמ' 1425.

⁴ ק"ח 674, תשי"ז, עמ' 827; ק"ח 1710, תשכ"ה, עמ' 1774.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לסולם-צור בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה האזורית סולם-צור חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אבורים” — ברוזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„מדמים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„מועצה” — המועצה האזורית סולם-צור;

„המנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„מפעל המים” — באר, בריכה, מעין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, להספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכסים” — כמשמעותו בצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תש”ח—1958²;

„צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברוז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936³;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשיון הפקה” — רשיון שניתן לפי סעיף 23 לחוק המים, תשי”ט—1959⁴;

„רשת פרטית” — אבור, דוד, אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מדמים;

„נפח בנין” — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדו התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;

„צרכי עסק” — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

חיבור
למפעל מים

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 256.

² ק”ת 797, תשי”ח, עמ’ 1256.

³ ע”ר 1936, תוס’ 1 מס’ 560, עמ’ 1.

⁴ ס”ח 288, תשי”ט, עמ’ 106.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוק או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכניות הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבוננו.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבוננו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה אלא באבזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באבזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מד-מים או אבזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבזם או לזיהומם.

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

5. (א) המנהל רשאי להתקין מד-מים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקנו, להחליפו או להסירו.

(ב) מד-המים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מד-מים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

אגרת הנחת
צינורות

התקנת מד-מים

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מדמים ואגרת התקנת מדמים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מדמים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מדמים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מדמים לפי סעיף קטן (ה) ישלם לעירייה אגרת התקנת מדמים בלבד.

(ז) היה מדמהים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מדמים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למדמים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמדמהים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמדמים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מדמים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמדמהים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מדמהים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

אגרת מים

(ב) מצא המנהל כי מדמהים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מדמהים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שמדמהים רשם אותה כתוספת או כהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוק.

(ד) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידו ובין המספר הכולל של החדרים שמדמהים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מה צרכנים בכמות המים שנרשמה על ידי מדמהים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מדימים דירתיים לכל הצרכנים וכן מדימים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, וזולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

אכפפת מים
לפי חוזה

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

פקדונות

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מדימים או קלקול, ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

מועד התשלום

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

אישור סכום
ההוצאות

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

ניתוק החיבור

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבו מים, השתמש בהם לרעה, וזיהם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במדימים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במדימים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש בשיעור שנקבע בתוספת.

הפסקת מים

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

רשות כניסה

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

(1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מדימים, צינור, אבזרים או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו ;

- (2) לבדוק אם היה בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;
 (3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;
 (4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיפים 11 או 12;
 (5) לבדוק אם קויימו הוראות חוק עזר זה;
 (6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.
 (ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

שימוש במים

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.
 (ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.
 (ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.
 (ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.
 (ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.
 (ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.
 (ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.
 (ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.
 (ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין כל אבזר השייך למפעל המים.
 (י) לא יפתח אדם ברו שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.
 (יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברו המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.

15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
 16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
 (ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.
 17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.
 18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.
 (ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

מכירת מים והעברתם

חידוש חיבור שנותק

שמירה בפני זיהום

דרישת תיקונים

(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א).
רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.

מסירת הודעות

19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרו לידי האדם שאליו הם מכוונים, או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידן אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגו במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו הם דנים או נתפרסמו בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים

20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדיון או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

ביטול

21. חוק עזר לסולם־צור (אספקת מים), תשכ"א—1960⁵ — בטל.

השם

22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לסולם־צור (אספקת מים), תשכ"ז—1967”.

תוספת

האגרה בלירות

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2(ג)(1)) —

100	(1) לכל יחידת דיור, משרד או עסק
500	לכל מלון, פנסיון, בית הבראה או מחנה נופש או קיט
250	לכל יחידת מלאכה או תעשייה
150	לכל יחידה חקלאית
- (2) הרחבת חיבור, פירוק חיבור או התקנתו מחדש

35	עד 2"
75	למעלה מ-2"
2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית

5	(סעיף 3(ב))
---	-------------
3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3(ה))

10	
----	--
4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4(א) ו-2(ג)) —

0.30	לכל מ"ר משטח הנכס
	ונוסף לזה —
1	בבנין מגורים — לכל מ"ר של שטח הבניה לכל קומה
0.60	בבנין שאינו בנין מגורים — לכל מ"ק מנפת הבנין

⁵ ק"ת 1056, תשכ"א, עמ' 239.

כשיש מיתקן מוכן להתקנת מד"מים	כשאין מיתקן מוכן להתקנת מד"מים
-------------------------------------	--------------------------------------

5. אגרת מד"מים (סעיף 5(ד)):

מד"מים שקטרו —

האגרה בלירות

90	65
200	150
300	250
420	350

אינו עולה על "1

עולה על "1 ואינו עולה על "2

עולה על "2 ואינו עולה על "3

עולה על "3 ואינו עולה על "4

עולה על "4 — לפי חשבון שהגיש המנהל.

האגרה בלירות

10

6. אגרת בדיקת מד"מים כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה (סעיף 5(ט))

האגרה המינימלית בלירות	האגרה למ"ק באגרות
------------------------------	----------------------

7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —

(1) לתעשייה —

(א) לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של המו-
עצה:

5 20

בגבולות הכמות המוקצבת

30

מעל לכמות המוקצבת

(ב) לצרכן שאינו רשום ברשיון ההפקה של
המועצה

5 30

20

(2) למוסדות

25

(3) לכל שימוש אחר שלא פורט בתוספת זו

האגרה בלירות

5

8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11(ד))

נתאשר.

שמואל אילן
ראש המועצה האזורית סולם-צור

ל' באדר א' תשכ"ז (12 במרס 1967)
(חמ 84408)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957

חוק עזר לעיר-יזרעאל—עפולה בדבר היטל ניקוז

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 43 לחוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957², מתקינה המועצה המקומית עיר-יזרעאל—עפולה חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„ניקוז” — כמשמעותו בחוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957 (להלן — חוק הניקוז);

„בעל מקרקעין” — כמשמעותו בסעיף 36(ב) לחוק הניקוז;

„המועצה” — המועצה המקומית עיר-יזרעאל—עפולה;

„ראש המועצה” — לרבות מי שהוסמך על ידיו בכתב לענין חוק עזר זה;

„היטל ניקוז” — היטל שהוטל לשם כיסוי הוצאות הניקוז כאמור בסעיף 43 לחוק הניקוז.

הטלת היטל
ניקוז

2. בעל מקרקעין חייב בהיטל ניקוז על מקרקעין הנמצאים בתחום המועצה בשיעור של 35 אגורות לכל דונם או חלק ממנו.

הודעה לחייבים
בהיטל

3. ראש המועצה ימסור לחייבים בהיטל ניקוז, תוך שלושה חדשים מיום הטלת המכסה על המועצה על ידי רשות הניקוז, הודעה המפרטת את סכום ההיטל.

מסירת ההודעה

4. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או מקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או נתפרסמה בשני עתונים יומיים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעיר-יזרעאל—עפולה (היטל ניקוז), תשכ"ז—1967”.

השם

י' דובנוב

נתאשר.

ראש המועצה המקומית עיר-יזרעאל—עפולה

ח' בניסן תשכ"ז (18 באפריל 1967)

(חמ 881026)

חיים גבתי

חיים משה שפירא

שר החקלאות

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

² ס"ח 236, תשי"ח, עמ' 4; ס"ח 336, תשכ"א, עמ' 90; ס"ח 423, תשכ"ד, עמ' 76.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לרמת-השרון בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית רמת-השרון חוק עזר זה:

תיקון התוספת

1. בתוספת לחוק עזר לרמת-השרון (אספקת מים), תשכ"ז—1967², בפרט 7-(א) —
(1) במקום פסקה (1) יבוא:

האגרה המינימלית בלירה	האגרה למ"ק באגורות
-----------------------------	-----------------------

„(1) לשימוש ביתי —

0.75

25

3 מ"ק ראשונים

25

ל-7 מ"ק נוספים או חלק מהם

32

ל-6 מ"ק נוספים או חלק מהם

42

מעל ל-16 מ"ק

(2) במקום פסקה (10) יבוא:

„(10) לחקלאות

במקום שיש מד"מים נפרד 6.7.

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמת-השרון (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ז—1967.

השם

שמואל חכם

נתאשר.

ראש המועצה המקומית רמת-השרון

כ"ט באדר ב' תשכ"ז (10 באפריל 1967)
(חמ 854002)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת 1987, תשכ"ז, עמ' 1203.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).